

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensi[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De reuere[n]tia exhibe[n]da no[min]i iesu. [sermo]. xvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://urn.nbn.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

stum: rabicos famis cū māganellis sue
būcolis guerray: t̄ cū balistis; lūccitacū: ter
remotū z infimūtū: t̄ totā ciuitatē pu
nī p̄ter peccata blasphemie ipunita. Et
dices tu: ego qui nō sum blasphem? quā
re debeo puniri? Rūdeo, q̄a audies eos et
nō accusas; sed rater, t̄ nō denūciatis t̄c.
Si intraret lupus vel ȳsus in ciuitatem
q̄ibet clamaret ad lupū t̄c. S̄z̄ blasphem
mā nō clamat; q̄d̄ d̄ceri? e) pleri
q̄ q̄ sc̄iūt̄ aliquid blasphemū; puocant eu
vi blasphemū; ut rideant t̄ tru
fū. Quid diez d̄ venatores t̄ aueupato/
ribūcū sūt̄ pd̄ v̄ falcone; blasphem
māt̄ dei t̄ sanctos; t̄ cārāt̄ rotū kalen
diū. O lingua maledicta. Ideo vos re
ctos ciuitatē debet; sup hoc, puidere; ali
eū deus ipse supplebit negligentiā yāam
in p̄nicē anīaz vīaz t̄ totū ciuitatē. Lū
em q̄s blasphemat regēt̄ oēs ora eū infu
gūt̄; liber q̄ntūcūs paup̄; haber aduocat
ūt̄; p̄curatore in curia; solus christū; ca
ret aduocato. q̄ntū multi op̄ponit̄ se ne
blasphem? puniat; q̄ sunt petores q̄z farace
ni qui lapidat̄ eos q̄ blasphemāt̄ ch̄m et
beata virgine. Ideo conqr̄is ipse deus cō
tra rectores ciuitatē dī. L̄sa. liij. ca. Dō
minatores q̄pl̄ mei inique agunt: dt̄ dñs.
t̄ lugier tota die nome mei blasphemat̄.
pter hoc si et plus meus nomen meū in
die illa; q̄ ego ipse q̄ loq̄bar ecc̄ adiūt̄. s.
punido. Ideo cauet̄; vos rectores ne si
tis negligentes ad puniēdū acriter h̄ pec
catū. Et esset bon⁹ modus ad cautelā: de
futuro phibere lucū taxillor̄; q̄ est fons t̄
orgo oīs blasphemie; vt̄ d̄tex. in aut. ale
an̄ ȳsus. L̄dereli, t̄ sum. su.

De reverentia exhibenda no
mini Iesu Sermo XVII

Sanctificetur
Nomen tuum. Sup̄ in sex. p̄x
mis sermonib⁹ dictū est quomō
deversanctificari a nobis nomen sc̄m dei
quod cop̄et̄ sibi ratioē dūmūrat̄ eter
naliſimō s̄m ordinem distinctionis posse
sup̄a sermone. xvii. Seguis videre quō et
quare cop̄et̄ sibi rōne būanicatis q̄galis.
Salutē virgo Marla. **P**ro introduc-

ctione sermonis ē notandū q̄ ipsi deo icar
nato cop̄et̄ due diff̄erentie noīm ratioē
būanicat̄. vni vīc appellatiū. t̄ alio p̄
priū. Appellatiū ēst̄ multiplex: s̄m q̄ ex
scripta sacra colligim⁹. Nā p̄uo nomē ap
pellatiū sibi cop̄et̄ est Emanuel. iurta
illud L̄sa. viij. Ecce virgo cōcipiet t̄ paries
filiū: t̄ vocab̄t̄ nomē ei⁹ Emanuel. Item
alia nomia ponunt̄ L̄sa. viij. Voca nomē
eius accelerā: spolia dētrahē: festina predā
ri. Itē alia nomia ponunt̄ L̄sa. ix. Parus
lūḡ em̄ natūs est nobis. t̄ filius dat⁹ ē nos
bis: et fact⁹ est p̄ncipatus sup̄ humer⁹ ei⁹:
et vocab̄t̄ nomē eius admirabilis cōsilis
artus: deus fortis: pater futuri seculi: p̄n
ceps pacis. Itē Hiere. xxiv. Hoc est nos
men q̄d̄ vocab̄t̄ eūs: dñs iustus noster.
Itē Ap̄ca. xix. Vocab̄t̄ nomē eius vers
bum dei. Item vocat̄ christus Dñs. viij.
Post. liij. hebdomadas occidek̄ ch̄s. Et
de istis nomib⁹ cōsideratio dimitret̄ ad p̄
sens: plerūm̄ quia effect⁹ t̄ p̄petrāt̄ oēs
significate per pd̄icta nomia cōtinent̄ sub
significatioē p̄p̄h̄ nomis: de quo infra di
cetur. Est ḡ aliquid nomē cop̄et̄ deo ra
tione humanistar̄: quod est nomē p̄p̄h̄
et hoc est Jesus. Hoc nomē est a p̄p̄h̄
p̄nunciat̄. Abac. iiij. Ego aut̄ in dño gau
deo t̄ exultabo in deo t̄elu meo. ab ange
lo p̄nunciat̄; vt̄ infra dices. a deo exalte
rum P̄bil. iiij. et habef̄ infra. ab apl̄is pd̄is
catū. vñ de Paulo dī. Glas electōis ē mi
hi ist̄ vir porcer nomen meum t̄c. Act. ix.
Quod nomē est impositū christo a deo
mediante angelo. L̄sa. lxij. Vocab̄t̄ t̄bi
nomē nouum quod ob dñi nomiāuit. Lu
ce. j. Ecce concipies t̄ paries filiū t̄ voca
bis nomē eius Iesum. Fuit aut̄ hoc nos
men impositū sibi in circūlōsōne. Luç. iiij.
Vocab̄t̄ est nomē eius Jesus: quod vo
cat̄ est ab angelo dūc̄ in vtero cōcipeſ.
Huic ergo sanctissimo nomi dehem⁹ oēm
reverentia exhibere: et ipm̄ totis viribus
sanctificare: vt̄ sic adimplaſt̄ a nobis perf
tio quam facim⁹ dicēces: Sanctificet̄ nos
mē tuu. I. corde: ore: t̄ ope. Et facere debe
mus tripliē rōne.

Prima sumis ab autoritate diuinis.
Sc̄da sumis a cōstitutione būanicat̄.
Tertia sumis ab ueritate effectuali.
Prima ḡ rōsumis ab autoritate dñis.

De oratione dominica

Li. ipse nām̄ deus p̄ aplm̄ Paulū nos iduſ ista quam assignat post Arch. vi. q̄ dñs
et ut h̄ sc̄m̄ nomē debeamus honorare & stus nobis cōcauit re significata hoc mo
sc̄ificare: dices. De exaltauit illū & dona mine christ⁹ q̄ dñ vñc⁹ sp̄lctō a deo p̄t.
ut illi nomē qđ est sup oē nomē vt in noī Ps. Dillexisti iustitiam & odisti iniuriam:
Iesu oē genu flectat: celestium: terre, & iser, & p̄terea vñxit te de⁹ dñs tu⁹ t̄. H̄c va
oīs lin. & ap̄ dñs Iesu in gloria est dei p̄t̄ p̄t̄
Phil. y. Ecl̄des ḡ in q̄nta reverētia h̄ noī
mē sit & apud creatoīc̄ deū: & ap̄d creatu
ras. Nā p̄m̄ haber ip̄m̄ in reverētia maḡ
deus. ynde d̄. Illū exaltauit: & dona illi
nomē qđ est sup oē nomen. Sc̄do angeli,
vñ dicit. Ut in noī Iesu oē genu flectat:
Tertio oīs creatura rōnalis. vñ dicit: ter
refrīu. ynde Agatha dicitas. Quintiano
Si feras pm̄it̄ audito ch̄oi noīe māsue
scunt. Quarto demones. vñ d̄: infernoy.
Quinto creatura rōnalis. l. hō. ynde dicit
H̄is lingua p̄freas q̄ dñs Iesu in gloria
est dei patris. Hec aut̄ cōfessio fit p̄ grām
sp̄llanci: & non aliter. j. Lox. xij. Nemo
p̄t̄ dicere dñs Iesu s̄ nisi in spiritu sancto
Sc̄da rōsumif a p̄stitutione humana
li: que habef in c. Decet domū dei. de im
mu. ecclia. li vj. Ubi sanata m̄ ecclia stan
tuit & audito hoc nomine: oēs debent ei re
verētia cordis & corporis extibere. Unde
sicut d̄ ibidē Lōuenières. l. homines ibidē
s̄z in ecclia: nomen illud qđ est sup oē noī
men: a quo aliud sub celo nō est dātū hoī
bus i quo op̄oreat saluōs fieri credēres.
name vñc̄ JESUM ch̄m̄ qui saluō fecit po
pulū suū a peccatis eoy: exhibitis̄ reuerē
ter speciali attollant. Et qđ generali serm̄
ditur: vt in nomine Iesu oē genu flectat: s̄i
guli singulariter in seip̄s implētes. p̄ch
pue dū agun̄ missay sacra mysteria: glo
riosum illud nomen q̄ sicq̄z recolis̄ flectat
genua cordis sui: quod v̄l capitis inclina
tione testent. Hec ibi. Et nota q̄ p̄ter re
verētia tanti noīis noluit de⁹: q̄ alicut̄ eo
municaret hoc nomē quantū ad effectuz
salut̄ vñuerat. sed q̄ntum ad ip̄m̄ nomē
eius sit aliquibus antiquis patrib̄ cōmunicat
rū: videlicet Iesu naue: qui & Josue. & Je
su filio Syrah. Vñe patet r̄nū ad q̄ntus
onem quā format. Joā. and. in dicto c. De
cer domū dei. in nouella. in glo. sing. verbo
Iesu. vbi q̄rit̄: q̄re nos nō d̄cimur. Bei
stani. Iesu sc̄cut̄ christiani a ch̄o. Et ast
signat ibi duplē rōnem. vna rheologica/
ks. sc̄da grammatical. Prima theologicalē
istud in dñs Iesu. q̄d est malleo.

stus nobis cōcauit re significata hoc mo
mine christ⁹ q̄ dñ vñc⁹ sp̄lctō a deo p̄t.
Ps. Dillexisti iustitiam & odisti iniuriam:
p̄terea vñxit te de⁹ dñs tu⁹ t̄. H̄c va
cionē cōcauit nob̄. q̄ v̄r̄ dñs Joā. i. de ple
nitudine ei⁹ oēs accipim̄. et eius vñcio
nos docet de oīb̄. de sacra yuctioē. c. vno
et. j. Joā. q̄. Sed re significata hoc nomē
Iesu quod sonat creator: nō cōcauit nob̄.
spūm̄ em̄ saluare lib̄ conuenit. vñ p̄t̄
est q̄ saluum facit p̄lm̄ suū: v̄r̄. Lu. i. et
d̄: in dī. c. decet. acī dicat noī aliū. Bob
de consecra. dī. iiii. Nemo. et c. Adch. x. z.
q. iij. Illud. d̄ pe. dī. j. vñc̄. vñc̄. vñc̄. vñc̄. vñc̄.
evidenter. Ro sc̄da q̄ est grammatical. est
ista. q̄ JESUS est nōmē p̄piū. ynde angel⁹
Lu. i. Vocabis nōmē ei⁹ Iesum. quod noī
men. q̄ p̄piū. nō est cōcivable. sed ch̄o.
est nome appellariū: & erit cōcivable. nā
est nācupatioē cōts p̄t̄. vñ h̄z plāte. iuxta
illud. Holite rāgēe ch̄ristos meos. Iesu
aut̄ yngimur a ch̄o. q̄ feit nos lucato
res & diabolū. d̄ p̄le. dī. j. q̄. H̄c Joā.
an. vbi s̄. Tertius rōsumif ab utilitate
effecrual. Nam multiplice vñilitate cōles
quimur ex p̄t̄re h̄u⁹ sanc̄tissimi nōmē
Iesu. Et sunt iste: vñdilec̄
Primo est languens: aīe medicatiū.
Sc̄da est sp̄ialis fortitudis collanū.
Tertio est duri cordis mollificationis.
Quarto est corporal infirmitatis sanatio.
Quinto est diabolice p̄t̄. cōpetitū.
Sexto est tgalis piculor̄ liberaturum.
Septimo est orationis exauditū.
Octauo est credentiū glorificatiū.
Primo ḡ hoc nōmē Iesus est lagun
tis anie medicatiū. Confer em̄ medid
sp̄iale anie p̄t̄. languens. Nam si p̄c
ator h̄ūlter inuocet nōmē dñi Iesu: Ies
uit in se mirabiliter contritioē dolor: ita
vt a p̄t̄is sanet. Joā. x. Q̄is q̄cīq̄ iuxta
uerit nōmē dñi saluō erit. H̄c signa
tū est q̄n̄ dñs Iesu ch̄o mortuo p̄t̄e
se sunt & monumēta apta sunt: & m̄la co
pora sanctoz surrexerūt. Dat. xiv. Pa
petras significans corda dura p̄t̄. q̄
sunt dura sicut p̄t̄e: & q̄cīq̄ plusq̄ pen
itentia & iteratos. corda aīe peccatorū
guis ad iūt̄s verbī dei: quod est malleo.

Item petra quae sit dura: tamen liquefit per ignem, et ait peccatoris non liquefit vere ad quem deo est ignis. Autoritas de virtus Hier. xxiiij. Nunquid non verba mea sunt quasi ignis ait dominus: et quis malleum ceterens perfracte durius est cor peccato-rum quam petra. Videlicet per agnitionem q[uod] est in dicitur: et in durius est sed die quam domino. Nam auaritia venit et recevit avarus: luxurio suscitatur et sibi vindicatur: venit et talis recedit: quando datur, q[uod] si prius ignorantia ducebatur ad peccandum: non. Item si magis ingratuerit deo post auditione verbis deo quam antea. Cum ergo come-ramus: peccator enim ex quo durior est quam perfracte poterit ipsum incidi copare qui ex iusto malorum magis firmatur in terra stipe ligni: et durior fit. Ideo de peccatore dico: dicitur dominus ad Iob. Et eius indurabilis quasi lapidis: stringerat quasi malleatorum incus Iob. xij. Videlicet illis peccatoribus qui sicut iudicium duri sunt: qui nec flagellis contundunt: nec modo fiduciarioris mouentur. Re- mediu[m] est q[uod] eis humiliter iuocet nomen domini Iesu: quia eius fratre conterentur: illi tamen pere sunt: non iudicantes/ quales sunt illi qui sunt obstinati ad peccatum: quia de talibus nulla spes est: sicut lunt illi q[uod] nec co-fiteri voluerunt ne iustitiae male ablata: nec fancie dimittere. De talibus dicit Amos prophetam: Sup tribus sceleribus Damasci et super quatuor non conuertitur eum. Amos. i. Damascus interpretatur sanguinem bibens: et significat peccator qui bibit sanguinem: id est peccatum quia defecat in peccato: quod sanguinis nomine nuncupatur. Ps. l. Libera me de sanguiinis. Sup hoc gratias dicit glo. Hiero- nimi habet in c. Sup tribus de penitentiis dist. j. Tertia tropologiam post sollem dicere. Primum peccatum est cogitatione que mala sunt. Secunda cogitatione ad quae uisus queris. Ter-tium: q[uod] mente decereveris opere completere. Quartum: post peccatum non agere penitentiam et subi[bi]t complacere delito. Ille ergo peccator qui non obstinatur est: quae cor habeat de donum ad contritionem: innocet nomen domini Iesu et frangat sic perire in morte christi secundum. Per monumenta vero intelliguntur corpora peccatorum: que sunt spectacula exterius et delecta variis vestimentorum coloribus et picturis: sed interius in alia sunt ferociissima.

De talibus dicit dominus Matth. xxiiij. Videlicet hypocrite qui sunt estis sepulchris dealbatis quod fortis apparent hoib[us] speciosa: in suis plena sunt ossibus mortuorum et omni spurcitu. Ista ergo monumenta clausa sunt quando peccatores non confitentes: sed remedium est ut inuincibiliter denorte nomine domini iesu: sic agnitionis ora ad confitendum: ut purgatio virtutum exeat que in corde paulo sunt latentes. Et sic sanctorum corpora surrexerunt. Per quod significatur et per contritionem et confessionem quam ex virtute nominis corpus Christi habuerunt: resurgunt peccatores a morte peccati ad vitam gratiae. Et sic qui erat prius mortuus: postmodum vivus et sancti resurrecti sunt: quia non est considerandum in eis quod fuerunt: quia iam incipiunt esse quod non fuerunt. Id est Feruum. Unde et olim in ecclesia primi missione conferebant baptismum apostoli in nomine Iesu Christi: in cuius nomine virtus te renirebant peccata in baptismate: et deinde gratia purificandi. Unde Act. iiij. dicit Petrus Nec enim nomen aliud sub celo est datum hoib[us] in quo oporteat nos salvos fieri. Et id est Petrus dicit Act. i. Huic omnes prophetate testimonium peribent res missione accipere per nomen eius omnes qui credunt in eum. Item p[ro]p[ter]a xiiij. Propterea non men tuu[m] domini pertinet peccato meo: mulsum est enim. Secundo hoc nomine sanctum Iesus est ipsius fortitudinis collaterius in persecutionibus: et aduersitatibus: sed cui pacet in martyribus: qui per multa flagella et tortura grauissima fortissimi sustinuerunt inuocando nomine Iesu. Vnde apostoli qui prius adeo pusillanimi erant per verbis utilissimorum personarum timabant: sic patet de Petro in nocte passionis Christi: qui ad vocem ancille primoscens: negauit Christum: postmodum virtute nominis Christi roboratus in persecutionibus leverabatur. Unde de eis dicit Act. v. Erant apostoli gaudentes a conspectu coelorum: quoniam dominus habuit pro nobis Iesu Christum. Et ciuidate p[ro]p[ter]a dicit Paulus. Ego enim non solu[m] aliigari: sed etiam mori in h[abitu] ruralem paratus sum propter nomen domini Iesu. Ad idem facit exemplum de beato Ignacio de Loyola: quo scribitur et inter tot tormentorum genera nunquam ab inuocacione noms Iesu Christi cessabat: quem cum tortores requebant: cur h[abitu] nomine toties replicaret: ait. Hoc nomen

aa 4

De oratione dominica

cordi meo inscriptu habeo: et ideo ab ei invocatio esse cessare non paleo. Post mortem igitur eius illi qui audierant hoc volentes curiositate expiri: et eius ab eius corde auillserunt: et illud scindentes per medium: totum cor scripsit. primum hoc nomine Iesus christus litteris aureis inuenientur. Unde ex hoc plim credimus. Sic et Paulus apostolus innueratibus persecutiones et picula passus oia in virtute huius nomis supauit: quod intantum dilexit ut in epistolis suis quagmientes vici: bus hoc sanctius nomen regias et in scriptura. Unde de eo dicit dominus. Vnde electionis est imbi iste ut portet nomen meum coram gentibus et regibus et filiis isti. Act. ix. Quintus mox sic cordi suo hoc nomine medullitus erat infixus: ut etiam post mortem caput eius decollatum/tribus vici: hoc nomine minauerit: dando tres saltus: et in quibusc saltu unus fons aque limpidae scaturiret: de qua aqua dante domino cum esset romane bibi ego: et tu indignus. Ideo prouerterebus. Tercius fortissima nomine domini: ad ipsorum currit ius et exaltabit. Tertius hoc sanctum nomine est duri cordis mollificacium: et ad iniurias remissioem. Unde dicit Lan. i. Oleum effusum nomine tuum: ideo adolescentiule dilecerunt te nimis. Nota quo oleum habet praeclarum mollificandi dura. Dicit ergo ecclesia sancta chiesa: Nomen tuum. si iesus est oleum: quia mollificat corda peccatorum ad remissionem iniuriarum receptarum. Et nota quod dicit: effusum. s. expensum. s. in celo: quod ruine angelorum replens. et in terra: quod ubique per apostolos nomen domini Iesu predicatum est. Ps. In eam terram exiuit sonus eorum et cetera. Et per effectum salutis. Et xvij. Dedit te in luce gennii ut sis salus mea usque ad extremum terrae: ideo adolescentiule. s. animi deuterum: que dicunt adolescentiule quia non sunt confecte veritate peccatorum: de quibus dicit ps. Inuenient iter oes inimicos meos. Nota exemplum quod contigit Florentie de crucifixo qui est in monasterio sancti Bonifacii: in cuius invocatioe mollificatus est cor illius cuius frater occisus fuerat: ut parceret homicide fratris sui quem paulo ante quererat occidere. Dic exemplum. Quarum est corporalis infirmitas sanationis: iuxta illud David. xlvi. In nomine meo super egros manus imponent: et bene habebunt. Unde Petrus Rauen. Hoc est nomen quod deest cecis vilium: claudis gressum: surdis audiendum: loquela mutis: et vitam mortuis restringit. Et de hoc habemus exemplum. Act. viii. de viro clando ex vetero matre sue quae iulabat et portabat ante portas templi quae speciosa: ut peteret elemosynam ab iroto unito in templum et. Dicit historiam. Ubidetur. Inveniens autem in eum Petrus et Ioannes dixit. Respic in nos. At ille intendebat in eos sperans aliquid acceptum: sed eis Petrus autem dixit. Argentum et aurum non est mihi: quod autem habeo hoc tibi do: quod nomine ihesu christi nazarenus surge et ambula. Et apprehensa manu eius deinceps alleauit eum: et primus consolidatus fuit batus eius et plantae: et exiliens stetit et ambulauit et. Et illo die converti sunt ad fidem christiana viro. Dicit historiam. Ad idem factum est plumbum de linea paralyticorum annis: cui dicit Petrus. linea sanctorum dicitur iesu christi: et stetit et permanebat. Et continuo surrexit Act. ix. De oratione sancti Vincenti: videlicet milia sanauerit: dicens Iesus Christus habet et. Sic. Habet et nomen donum. s. Iesu christi et pietatis vnguentum: s. in firmamento vestrum invocauerit: cu vera fide et devotio nomine domini nostri iesu christi: magis pietatis esset quam vnguentum et. Continuo sanatoe coegeremur: si vobis esset pietas: non aliud. Eccles. vii. Petrus est nomen donum. s. Iesu christi et pietatis vnguentum: quia s. magis iustitiae fragat virtus nostris iesu christi quam vnguentum pietatis. Non ergo eatis ad diuinos et magos et cancellatores: quia nihil boni possunt facere: nec sanare: ut dicit rex. in c. Admonit. xxvij. q. vii. Nota in legenda beatum Bartholomei. Ideo p. xxix. Beatus vir cuius nomen domini spes eius non respectum in vanitates et insanitas fallas. s. demonum et diuinatorum. Quinto est diabolus post statu compliuit. Nam diabolus audierat hoc sancto nomine expellit: et pras eius compunctus. Unde David. xlvi. In nomine meo demona exiunt. Unde apostoli in scriptura his nos demones expellebant. Lxx. Regueristi sunt discipuli dicitur. Dicit in nomine tuo etiam demona subiiciunt nobis. Figura est enim in cithara David: qui pulsante ipsis ab aliis cessabat a vexatione Saulus. i. Reg. xvij. in fine. vbi dicitur. Quidam spus dei malum aripiebat saul: David tollerat citharam et per

ericebat manu sua et refocillabat Saul
et leu^o habebat: recedebat enim ab eo Ipus
malus. Et hunc quod timebat diabolus so-
nū cibare: certe nō: cum dicat Job de eo
Qui facit ē te nullū timeret. Job.xl. Et sic
fugiebat: Rū, qā illa cithara figurabat
ibim icum crucifixū. Nā cithara qā sit de
ligno figurabat cruce chī. Et hinc pō cih-
thare cu clauilla trache figurabant mēbra
chīi tracta & extensa cum clavis tē. Et sic
cithara reddit sonū acutū: sic chīi in crux
cedidit sonū rāacutū & proculū in dīm re-
sonuit. Si ḡ diabolus fuiebat ad sonitū
cithara figurantis chīi: quō magis figura-
bit ad vocē Iesu chīi figurat. Si signū
figūas expulit diaboli: qd faciet veritas
figurata. **S**exto est tpmalū periculorū
liberatiū: magie ad debellandos hostes.
pō. In te inimicos nostros veritabilis
mus. i. pyciem & dispicem^o inimicos no-
stris. Nam carnales & spūales. Lōnu. i.
defensione nra: quia coimbi se defendunt
diaboli: et in noīe tuo. s. Iesu chīi a q̄ dictū
christiani tē. Ad hoc facere potest exemplū
pli. Beodoſi senioris: q̄ facta oratio bre-
ui in nomine Iesu chīi: habuit victoriā p̄ra-
Eugenii tyrannū & Arbagastē: sicut legi-
tur. p. ecclastice historiā in fine. Et rei-
ser glo. magni in fine in cle. si dīm. de re-
li. & vne. fane. Et scriptū supra in sermone
vbi agit de oīonis virilitate. Ab alijs etiā
p̄ciulis liberant fideles in pture noīis Je-
su chīi. Auct pater in multis exēpliis. Und
Heg. in pīo dialo. referit de Honorato
viro celissimo qui ducentū monachorūz
pater erit: qd dū. qdam die ex eo monte
q̄ eius monasterio in excelsi p̄minebar:
ingenis sati moles excerpta esset: & p̄ de-
ueri moni lat^o veniens / totius celle rui-
nam & om̄ fratri interītu misaret: dum
ēa vir dei de uīg yenicē vidisset: freque-
ti voce chīi nome inuocans: extensa dexte-
ra / signū ei crucis opoposuit: eaq̄ in ipso de-
ueri moni latere cadentē fixit. et q̄ loc^o
nō erat in q̄ moles illa cadēs inberere po-
tuisse: apud etiā nunc ita ut catura pen-
dere videat. Ad idem facit qd idem Heg-
eo. referit in li. iij. dial. 8. Saino epo. Pla-
centiae ciuitatē: cui cum fuisse ununctū
q̄ padus flavi^o cursus sui atueū egressus:
ecclie agros occupasset. Rūdit diacono

suo hoc sibi referēti. Glade & dic ei: Dan-
dat tibi ep̄s vi te copelcas et ad p̄pū alij
ueum redeas. Quod diaconus audiēs de-
spexit & irruit. Tunc vī dei accersito nos
ratio dicauit dicens. Saino^o domini no-
stri Iesu Christi seruus cōminatorū p̄ adō
p̄cipio tibi in nomine Iesu Christi: de alio
tuo in locis istis vterius non exeras: nec
terras ecclie ledere p̄fummas: atq̄ eidez
notario subiunxit: dices. Glade et h̄ scri-
be: & in aquam eiusdem fluminis projice.
Quo facto: sancti viri p̄ceptum suscipies
aqua se compelcunt: atq̄ ad propriū alio
ueum reverla: exire vterius in loco eodez
non p̄iumpst. Et subdit Grego. d. Qua
in re petere quid aliud q̄ inobedientiū ho-
minū duritia confundit: quando in virtu
te Iesu & elementū irrationalib[le] sancti vi-
ri p̄cepto obediuit. Ad idem facit quod
refert Hieronym^o in libro de vitis patrū
dicens. q̄ ad invocationē nomis Iesu fu-
gavit ipse cum socijs crocodilos eos inse-
quentes tē. Patet ergo q̄ nomen domi-
ni nostri Iesu Christi est liberatiū a peri-
culis: ideo Ero. xv. Domin^o quasi vir pu-
gnator omnipotens nomen eius: currus
Pharaonis & exercituū eius. p̄icit in ma-
re. Item psal. xix. Ibi in curribus: & hi in
equis: nos autē nomē dñi dei nostri inuoca-
bimus. Ipsi obligati sūt & cediderūt: nos
autē surreximus & erecti sumus. **S**epti-
mo est orationū exauditiū. Joan. xv.
Quicquid petierūt patres in nomine meo
dabit yobis. Et ideo sancta mater ecclie
sia in fine orationū omniū: semper addit:
Per dominū nostrū Iesum Christum tē.

Octavo est credentiū honorificatiū.
Joan. j. Quoq̄ autē receperūt euz dedit
eis p̄tatem filios dei fieri his: q̄ creditur in
nomine eius tē. Dagn^o honor est esse filium
dei: et h̄ consert yobis ex pture noīis Iesu
chīi: vī dicit autoritas allegata. Et q̄ seq̄
tur q̄ si filius & heres. Ro. xvii. Si filij
& heredes: heredes qdē dei: coheredes au-
tē Christi. Si tñ compatimur & cogitice-
mur. Apoc. xxii. Gladebunt facie ei^o: & no-
men ei^o in frontib^o eoz.

Quomō sit sanctificandū no-